

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος ΣΤ. Αριθ. 421

Ιδιοκτήτης - Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 4 Ιουνίου 1928

ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Διά τους απλοϊκούς, οι όποιοι ησθάνθησαν σκίρτημα χαράς επί τη αποπείρα του Βενιζέλου, να καταλάβη την αρχήν και δι' εκείνους οι όποιοι δέν ανέλυσθησαν ποτέ ού ήσαν κι συνεπείν της ένεργου και πάλιν αναμείξεως του εἰς τήν πολιτικήν - αναδημιουργομεν ἐκ της συναδέλφου «Καθημερινής» τών Αθηνών πλήρη μετάφρασιν, αθροιστού Αον δεινόν Γάμμα, περιέχον κρίσεις του σοφωτέρου αγγλικού δημοσιογραφικού όργάνου επί της αποπείρας ταύτης.

Η πληροφορία, ότι ο κ. Βενιζέλος απέφασκε να αναμείξη και πάλιν εἰς τήν πολιτικήν ζωήν και ότι ή αποφάσις του αὐτῆ έσχε σχεδόν όλεθραν επίδρασιν δι' τήν υπό τόν κ. Ζαίτην Κυβέρνησιν του Συνασπισμοῦ, θά γίνη δεκτή ἐν τῇ χώρα ταύτῃ με αἰσθήματα μικτά.

Θά συναντήσῃ τήν εύγνωμοσύνην διὰ τὰς ύποθέσεις τὰς όποιὰς προσεφέρμεν ο κ. Βενιζέλος κατὰ τό διάστημα του πολέμου εἰς τοὺς συμμάχους τό ενδιαφέρον διὰ τήν σταδιοδρομίαν ενός πολιτικοῦ όστις από ε παναστάτου της Κόητης κατέστη ό δικτάτωρ της Ελλάδος και έπαύε σπουδαίον ρόλον παρὰ ταῖς Κυβερνήσεσι τών Μεγάλων Δυνάμεων τόν θαυμασμόν τών προτεροημάτων του και ειδικώτερον της διπλωματικής του δεξιότητος.

ΕΝ ΠΟΛΥ ΣΑΦΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑ

Πάντα ποῦτα τὰ αἰσθητικά εἶνε βεβαίως ὑπὲρ αὐτοῦ. Τίθεται όμως αναποτρέπτως εἰς τήν σκέψιν τών θιασωτῶν του τό ερώτημα:

«Θά εξυπηρέτησῃ τά πολιτικά συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς λαοῦ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ αὐτῆ εἰς τήν πολιτικήν;»

Όσοι ἔχουν παρακολουθήσει ἐνδελεχῶς τήν πρόσφατον ἱστορίαν της Ελλάδος και γνωρίζουν βαθύτατον και ὅχι κατὰ τρόπον ἐπιτόλαιον τὰς ἐν Ἑλλάδι πολιτικάς συνθήκας, δύσκολον εἶνε ν' ἀπαντήσουν καταφατικῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν.

Όποσδήποτε ο κ. Βενιζέλος εἶνε από χαρακτῆρος ἱκανὸς ν' ἀναλάβῃ τήν προσπάθειαν, τοῦτο όμως ἔχει δευτερεύουσιν σημασίαν. Καί ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ ἐπρότεμσαν νά τετρατίσουν τήν ζωήν των ἀγωνιζόμενοι, ἔστω και με κίνδυνον νά κατασπλιώσων τήν ὁρίαν ἣν ἀπέκτειναν.

ΔΙΕΤΑΡΑΞΕ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

Μείζονα όμως σημασίαν ἐνέχουν αἱ διὰ τήν Ἑλλάδα συνέπειαι τῆς αποφάσεως του όπως ἐπανεμφανισθῇ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς.

Εὐθύς ἀμέσως ἤδη κατώρθωσε νά ὀδηγήσῃ εἰς παραίτησιν τόν Ὑπουργόν των Οἰκονομικῶν, θέτων οὕτω τέρομα εἰς τήν συμμάχων μεταξὺ τών μετριοπαθῶν βασιλοφρόνων και μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν.

Καθίσταται ἐκ τούτου ἰνομφόλον ὅτι θά διεκτιμήσῃ τήν ἐσωτερικήν και κοινωνικήν ἱσορροπίαν μιᾶς χώρας, ἡ ὅποιά εἶχεν ἀρχίσει νά λησμονῇ τοὺς μακροὺς και μικροὺς ἄγωνας μεταξὺ τών ἰδίων του ὀπαδῶν και τών ὀπαδῶν του Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἐπίσης οὐδέν λόγον ἔχομεν νά πιστεύωμεν ὅτι θά δώσῃ εἰς τήν Ἑλλάδα Κυβέρνησιν καλλιτέραν ἀπὸ τό ὑπουργεῖον του συνασπισμοῦ ἡ προϋπουργόν ἀπολαύοντα γενικῆς ἐμπιστοσύνης ἀνάλογον πρὸς τόν κ. Ζαίτην.

ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Από τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1926 μέχρι τῆς χθδς ὁ ἐξ Αἰγίνης (1) πολιτικός, εἰς οὐδέν ἀνῆκον κόμμα προήδρευε τῆς Κυβερνήσεως. Διεδέχθη οἰκονομικήν κατάστασιν ἀθλιωτάτην, ἣν εἶχε δημιουργήσει ἡ δικτατορία του Παγκάλου. Αἱ ἐκλογαὶ καθ' ἃς οὐδέν τών πέντε κομμάτων κατ' ὅσον νά συγκεντρώσῃ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ, εἶχον δημιουργήσει πολὺ σοβαρὸν πολιτικὸν πρόβλημα.

Εὐτυχῶς ἡ ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη ἐπέβαλε τόν σχηματισμόν Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ και ἐπὶ ὅτι οὐ μὴν ἡ Κυβέρνησις εἰργάσθῃ σταθερῶς και ἐπιτυχῶς διὰ τήν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ὑπο ἐκ τών κομμάτων τῆς Οἰκουμένης, τό Βασιλόφρον Λαϊκὸν του κ. Τσαλδάρη και τό τῆς «Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως» του κ. Παπαναστασίου ἡγαγάνθησαν ν' ἀποχωρήσουν, συνεπεία διαφωνίας προκινήσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Καί ἡ Κυβέρνησις τών τριῶν ἐσυνέχισε τό ἔργον.

Ἐν τούτοις παρὰ τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα αἵνα ἔσχε τό ἔργον αὐτό, ἐπικίνδυνον σημεῖον ἀνεφάνησαν. Ὁ στρατηγὸς Κονδύλης, ἐκτός του στρατοῦ ἥδη εὐρισκόμενος, ἤρρισε νά μεταχειρίζεται γλώσσαν ἀπειλητικήν.

ΑΙ ΠΑΛΙΝΩΔΙΑΙ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Σπουδαιότερον όμως εἶνε τό γεγονός ὅτι ο κ. Βενιζέλος ἀνεθεώρησε τήν ἀπόφασιν του περὶ ἀποχῆς του ἐκ τῆς πολιτικῆς. Καί ἐν ὧ ἀφ' ἐνὸς ἐβεβαίωσε τοὺς πάντας ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχει νά προκαλέσῃ σύγκρουσιν, ἀλλ' ἂ μόνον νά προφυλάξῃ τήν

χώραν ἀπὸ τόν κίνδυνον στρατιωτικῆς δικτατορίας, και ὅτι οἰαδήποτε ἀπόπειρα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως θά ἦτο καταστρεπτικὴ διὰ τὰ ἔθνικα συμφέροντα, ἐξ ἄλλου αἱ πολιτικαὶ του γνώμαι ἀνεπτύσσοντο ἐκ μέρους τών προσκειμένων αὐτῷ ἐφημερίδων και ἡ ἐπαφή του μετὰ τών μελῶν τῆς Κυβερνήσεως και τοῦ κόμματός των Φιλελευθέρων καθίστατο συχνότερα.

Μέχρις οὗτος τέλος οκ. Καφαντάρης παραιτούμενος τῆς ἀρχηγίας του κόμματός του, ἀπεκάλυψε τήν ἀλήθειαν. Παρητήθη, εἶπε, διότι παρ' ὅλον τόν σεβασμόν του πρὸς τόν ἐπίτιμον οὗτοῦ ἀρχηγόν, δέν δύναται νά διατελῇ ὑπὸ τήν κηδεμονίαν του.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ

Οὕτως ἔχουν ἤδη τὰ πράγματα και ο κ. Βενιζέλος, μὴ αἰσθανόμενος, ὅπως φαίνεται, καμμίαν δυσκολίαν νά ἀναίρεσῃ τὰς προσφάτους περὶ ἀποχῆς του δηλώσεις, καταστρώσει ἤδη σχέδιον νέων πολιτικῶν συνδυασμῶν και συντάσσει διάγγελμα πρὸς τόν λαόν.

Αἱ συνέπειαι τῆς ἀποτόμου μεταστροφῆς του ἦδυναντο νά προβλεφθοῦν. Ὁ στρατηγὸς Μεταξᾶς ἐπὶ κεφαλῆς τών μετριοφρόνων βασιλικῶν ἀρνείται νά ὑποστηρίξῃ Κυβέρνησιν Βενιζέλου, αἰσθανόμενος ἀνωμφόλως ὅτι ἡ ἐπάνοδος του τρομερωτέρου ἀντιπάλου τών βασιλοφρόνων ὑπ' ἀνοχὴν παλαιᾶς πλῆγας.

Ἀλλὰ δέν εἶναι μόνον οἱ βασιλικοὶ ἐχθροὶ τῆς μεταβολῆς τών πολιτικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος. Νέοι ἄνδρες ἔχουν ἐμφανισθῇ και διεκδικοῦν νά γίνουν ἀρχηγοί.

Εἶνε ἀμφίβολον ἂν ο κ. Παπαναστασίου και ὁ Στρατηγὸς Κονδύλης θά ὑποστηρίξουν τόν ἀρχηγόν τόν ὅποιον ἀντεπολιτεύθησαν σφοδρότερον παντὸς ἄλλου κατὰ τό 1924. Ἐπὶ πλέον δέον ν' ἀναμείνωμεν ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς τών ἀνεσάρτητων τών όποιων ἡ ἀποστροφή και ἡ ἀπογοήτευσιν ἐκ τών προσφάτων πειραματισμῶν και ἐκκεντριχοτήτων του κ. Θεοδώρου Παγκάλου εἶνε γνωστῇ θά ἀκολουθήσῃ ἄλλα ρεύματα μετριοπαθέστατα. Οἱ φόβοι πάντως περὶ Κυβερνήσεως φατριαστικῆς ἡ ὁποία θά καταρρακώσῃ τήν διεθνή ὑπόληψιν τῆς Ἑλλάδος φαίνονται ὑπερβολικοί.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει πολλοὶ ἄγγλοι και ξένοι θιασῶνται του κ. Βενιζέλου ἀσπάζονται τήν γνώμην του ὅτι ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὸν ὅποιον ο κ. Βενιζέλος «διὰ τῶν μέν ἀποτελεῖ σύμβολον ὁδοῆς, διὰ τῶν δὲ σύμβολον μίσους, δι' ὅλους σύμβολον ἀχονορίας».

Γραφομηχαναὶ Χάμοντ και Ὀλίβερ
Στου Ράδου

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἀθῆναι 28 Μαΐου 1928 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

Τὴν 6ην μ. μ. τῆς χθδς, κατόπιν προσκλήσεως του ἐν Πειραιεὶ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου, συνήλθον εἰς τήν μεγάλην αἴθυσαν του Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς οἱ ἐν Ἀθήναις και Πειραιεὶ Ἡπειρώται, οἱ βουλευταὶ Ἰωαννίνων κ. κ. Χρ. Χρηστοβασίλης, Ἀλ. Μελάς και Σπ. Χασιώτης και αἱ ἀποικίσεις τών Κοινοτικῶν Ἡπειρωτικῶν Ἀδελφοτήτων, του βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου, Ἀθηνῶν και τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἐνώσεως τών Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν και ὀπλιτῶν.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἀνέπτυξε τόν σκοπὸν τῆς ἐπιβλητικῆς ταύτης Ἡπειρωτικῆς συγκεντρώσεως ὁ πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Γ. Μασόπουλος και ἀνέφερε τοὺς λόγους, οἱ όποιοι ἡγάγασαν τήν Διοκρίσιν του Συνδέσμου νά προβῇ εἰς τήν σύγκλησιν ταύτην διὰ νά διαδηλωθῇ διὰ μιαν ἀκόμη φοράν ὁ πόνος, συνέχων τήν Ἡπειρωτικὴν ψυχήν, διατρανωθῇ ἡ διαμαρτυρία τοῦ Ἡπειρωτικοῦ κόσμου διὰ τήν πλήρη Κρατικὴν ἀστοργίαν και τήν κτηρονητικὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τό τμήμα τοῦτο τῆς Χώρας, τό όποιον ἐδικαίωτο τῆς Κρατικῆς μερίμνης, ὅσο τοῦλάχιστον και τὰ ἄλλα τμήματα τῆς χώρας.

Πλήρης

Κρατικὴ ἐγκατάλειψις

Μετὰ τόν κ. Μασόπουλον ἔλαβόν τόν λόγον ὁ βουλευτὴς Ἰωαννίνων Σπ. Χασιώτης, ὁ ὅποιος ἀνέπτυξε τήν τελεῖαν παραμέλησιν τῆς ἐπιστημονικῆς παρακολουθήσεως τῆς Ἡπειρωτικῆς γεωργίας και ἰδία τῆς δευροκομίας και ἀπληρίθυμσε τ' ἀγαθὰ ὅποια θά προήρχοντο ἐάντὸ Κρτος ἐνδιεφεροεστωκαὶ ἐπ' ἐλάχιστον διὰ τήν περιφρονήμενην ταύτην Ἑλληνικὴν γωνίαν.

Ἀκολουθῶς ἐμίλησαν διὰ μακρόν οἱ κ. κ. Κ. Νάκος, Ἰωάν. Λ. Κρόπουλος, Κ. Σκεντέρη πρόεδρος του Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, Γ. Βασιρότος και Δ. Κονόμου, οἱ ὅτι οἱ ἐτόνισαν, ὅτι ἀποτελεῖ ἀσχος πραγματικὸν διὰ τὴν σημερινὴν πολιτισμὸν ἡ ἐξακαλοῦντική ἀνυπαρξία Δημοσίας ἀσφαλείας ἐν Ἡπειρῷ και ὁ συνεχιζόμενος μεταξὺ τών διαφόρων κρατικῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Ἡπειρον διὰ νά εκπληρώσουν κ. π. ἰερὸν σκοπὸν και οὐχὶ ν' ἀλλοτριωθῶνται.

Μετὰ ἔλαβε τόν λόγον ὁ Γραμματεὺς του Συνδέσμου κ. Δη. Ζώτος, Δικηγόρος, ὁ ὅποιος περιγραψε μετὰ πλέον μελανὰ χρώμα τήν συνεχιζομένην κακοδιοίκησιν τῆς Ἡπειρου και ἐξῆρε τήν σημασίαν τῆς τόσον αὐθορμήτου και ὀγ

,, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Έτησίαν Συνδρομή

Έσωτερικού	Δρ.	75
Έξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

δους συγκεντρώσεως της καθ' αυτό επιβλητικής.

Ασφαλώς, είπεν, η σημερινή συγκεντρώσις δεν θα είχε τον τόνον, τον όποιον προσέλαβε, δεν θα είχε την επιβλητικότητα, την όποιαν παρουσιάξει, δεν θα είχε τον όγκον, τον όποιον απέκτησεν, εάν επί κεφαλής των θεμάτων της ήμερησίας διατάξεως δεν εύρισκετο το τόσο συγκεντρωτικό θέμα της έντόνου Ηπειρωτικής διαμαρτυρίας διά την δημοσίαν ασφάλειαν και γενικώς διά την Ηπειρωτικήν κακοδαιμονίαν. Η Ηπειρώς μας, διά ν' αναπνεύσῃ—συνέχισε—διά νά αισθανθῇ τήν ευεργετικήν κρατικήν πνοήν, διά νά δοκιμάσῃ τήν κρατικήν άγωγήν· και διά ν' άκουφισθῇ πραγματικώς, έχει προπαντός ανάγκην καλού και πλουσίου Δημοσιοϋπαλληλικού προσωπικού με θέλησιν, με Ηπειρωτικόν ενδιαφέρον, με ζήλον με αυτοθυσίαν. Επί κεφαλής δὲ τοῦ προσωπικοῦ τούτου νά τεθῇ άμέσως μάλιστα Γενικόν Λοιικητὴς ὅχι τῆς ρουτίνας, ὅχι τῶν λόγων, ὅχι στρατευμένος ἀπο τὴν γεγῶνα τῶν ἀγοσχόλων διά τὴν ἱκανοποίησιν κομματικῶν αξιώσεων, ἀλλὰ Γενικός Διοικητὴς με μόρφωσιν ἀρτίαν, με εὐρύτητα ἀντιλήψεως, με σθένος ἀκατάβλητον, με λατρείαν πρὸς τὴν Ἡπειρον καὶ με τὰ αὐτὰ διακρίματα, με τὰ ὅποια ἐπλουτίσθη καὶ ὁ Γενικός Διοικητὴς Κρήτης.

Αφοῦ κατόπιν ἀτηρίθμησε τὰ κακά, τὰ ὅποια δοκιμάζει ἡ Ἡπειρος λόγῳ τῆς ἐλλείψεως συγκεντρώσεως, τῆς ἀνυπαρξίας γεωργικῶν ἐν γένει πρακτικῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, τῆς παραμελήσεως τῆς Δημοτικῆς ἐκ παιδείσεως καὶ ἐν γένει τῆς τελείας περιφρονήσεως τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἡπειρον μέχρι τοῦ σημείου νά θεωρῆται ἡ Ἡπειρος ὡς τοπὸς ἐξορίας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὡς κόλασις πραγματικὴ με κυβερνήτην καὶ Τύραννον τὸν ἀμεταφύληστον, κατέληξεν εἰς τὰ ἐξῆς συμπεράσματα: 1ον) Νά ἐκλέγῃ πολυμελὴς ἐπιτροπὴ, διὰ νά συντάξῃ τὸ ψήφισμα εἰς τὸ πλέον ἔντονον ὕψος καὶ περιλάβῃ τὰ πορίσματα τῆς συγκεντρώσεως, 2ον) Τὸ ψήφισμα τοῦτο νά ἀποσταλῇ πρὸς ὅλας τὰς Ἡπειρωτικὰς Ὀργανώσεις, ἵνα υἱοθετήσουν τοῦτο καὶ ἐπιδιώξουν τὴν πραγματοποίησιν τῶν ληφθεῖσων ἀποφάσεων, 3ον) ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὸν τύπον μετ' εὐχαριστιῶν διὰ τὴν φωνήν, τὴν ὅποιαν πάντοτε ὑψώνει ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν συμφερόντων καὶ 4ον) πρὸς τοὺς βουλευτάς τῆς Ἡπειρου με τὴν παράκλησιν, ὅπως ἐπιδιώξουν ὡς ἐκλεκτοὶ ἀντιπρόσωποι τὴν πραγματοποίησιν τῶν Ἡπειρωτικῶν αἰτημάτων.

Ἡ ἐκλογὴ Ἐπιτροπῆς

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ζώτου ἐγένετο μετ' ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων δεκτὴ καὶ ἐκλέγεται Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ κ. κ. Ζώτου, Χαδάνου,

Σκενδέρη, Πανούρη, Στόλη, Ἐξάρχου, Δ. Οἰκονόμου, Ἰ. Λακκοπούλου καὶ Σακελλαρίου με τὴν ἐντολήν νά συντάξῃ τὸ ψήφισμα καὶ διαχειρισθῇ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τῆς διαδηλώσεως τῆς Ἡπειρωτικῆς διαμαρτυρίας καὶ τῆς ἐπιδιώξεως τῆς πραγματοποίησεως τῶν Ἡπειρωτικῶν αἰτημάτων, συνευαγισμένη, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον, καὶ μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀπανταχοῦ Ἡπειρωτικῶν Ὀργανώσεων.

Αἰὰ τὰς

Ἀλθονικὰς διώξεις

Προτάσει τῶν κ. κ. Σκενδέρη καὶ Ζώτου γίνεται δεκτὸν, ὅπως περιληφθῇ εἰς τὸ ψήφισμα καὶ εὐχὴ πρὸς τὴν κυβερνήσιν. ὅπως καταβληθῶν προσπάθεια διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ὑποδοῦλου Ἡπειρωτικοῦ τῆς Ἀλβανίας, ζητούμενης ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῆς ἐπιβάσεως τῆς Κ. Τ. Ε. ἐχοῦσης καθήκον νά προστατεῦν μειωνότητος.

Τὴν 9.30' νυκτερινὴν ἡ συγκέντρωσις διελύθη.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Ὀφθαλμιάτρος κ. Ἀγγινάνης δέχεται 7-8 1/2 τὸ πρωὶ 12-1 τὸ μεσημέρι καὶ 6-8 τὸ βραδύ ὁδὸς Ἀωδώνης. 13'

Ἀρξίσεις

Μετὰ δέμημον ἀπουσίαν ἐπέστρεψε καὶ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κήρυκος κ. Δ. Πανίδης.

Ἐκλεκτοὶ ἀρχιεῖνες

Τοὺς ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρροβονισθέντας Τίτινα - Χριστοβασίλη Θυγατέρα τοῦ διαπρεποῦς πολιτεῦτο Ἰωαννίνων κ. Χ. Χρηστοβασίλη με τὸν κ. Κ. Θ. Μαυροκοπιδὸν Συγκλην Πρυτάνην συγχίρω, εὐχόμενος ταχεῖαν τὴν στέφιν εἰς τὸ εὐδαιμόμονον ζεύγος.

Ἄ Βολογιανίδης

Δημῶλος

— Ἡ Δις Τίτινα Χρηστοβασίλη καὶ ὁ κ. Κωνστῆνος Μαυροκοπιδὸς Συγκλην Πρυτάνην ἡραβωνισθῆσαν. Εἰς τὸ εὐδαιμόμονον ζεύγος διαβιβάζομεν τὰ ἐγκαίνια συγχίτη τῆρου εὐχομενοὶ ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Οἰκογένεια Β. Τίτινα

Ἰ Τέλλης

Μετὰ χαρὰς ἐπληροφόρηθημεν τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀρχιεῖνας τοῦ τριμηναρχοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Στεφάνου - Μαυρέλλα μετὰ τῆς σεμνοπρεπεῖας καὶ καλλιμόρφου Διδος Μαρίας Ἀδωνοστή.

Ἡ Ἐλευθερία, διαβιβάζει τὰ ἐγκαίνια συγχίτηρου καὶ εὐχεται ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Ἐτελέσθη μεγάλου τρεπέστατα ἡ ἐτήσια πανήγυρις τῆς Κοινότητος Ἀιθίων χθὲς 21 Μαΐου ἐν τῇ τῶν Θεοστέτιων Βασιλείων Κοινότητι καὶ Ἑλλένις. Ἀρχετοὶ χοροὶ, γέντια καὶ τραγούδια εἰς τὴν περίβολον τῆς Ἐκκλησίας. Διακρίναμεν εἰς τοὺς χορούς τοὺς κ. κ. Κώσταν Νούσην ἐπιδήσαν καὶ μινωίδην εἰς τοὺς χορούς τὸν Πέτρον Καραμάνον ἐκ Κοντρολάου θερμότητον φίλον τοῦ Βάχου μετὰ τοῦ τέως Προέδρου τῶν προέδρων κ. Περικλῆν Μαυροκοπιδόν, καὶ τὸν νεαρὸν διδάσκαλον κ. Μπαλῆν εἰς τὸ χορευμα τῆς Πόλεως μετὰ τοῦ κ. Δημ. Λάμπρου ἐξ Ἰερωνήμης. Αἱ διασκεδάσεις διήρκεσαν μέχρι τῶν προῶν ὥρων τῆς τρίτης, χωρὶς νά συμβῇ ἐπεισόδιον αὐτοῦ.

Βασιλόπουλο 22)5)28

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Λυκείου

Συνεχίζομεν σήμερον τὰς ἐντυπώσεις μας ἐκ τῆς ἐορτῆς τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων ἡ ὅποια ἐδόθη κατὰ

τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ἡμερῶν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν καὶ περισσότερον ἐνθουσιασμόν.

Ἐπιτυχὴς καὶ συμμετρικὴ ἡ διαίρεσις τῆς ἐορτῆς εἰς δύο μέρη καὶ ὡραία ἀρμονικὴ ἡ ἐκλογὴ τῶν εἰκόνων καὶ τῶν χορῶν. Τὰ κενά, αἱ μικροελλείψεις αἱ ὅποια παρετηρήθησαν, κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τὰ σχετικῶς μεγάλα διαλείμματα διορθώθησαν κατὰ τὴν παράστασιν τῆς Πέμπτης ἡ ὅποια σχεδὸν δὲν παρέτεχε τὴν ἐντύπωσιν ἐξαιρετικῆς ἐορτῆς, τὸσον καλὴ εἶχε διοργανωθεί.

Γραφικωτάτη ἡ εἰδυλλιακὴ σκηνὴ τῆς πρώτης εἰκόνης «Στὴ βρύση» — με ζωντανὰ ποιήματα τὰ χαριτωμένα θνητοῦ ποῦ ἐσχητάζαν τὴν εἰκόνα, με διάταξιν χρωματισμοῦ καὶ στάσεων ἐμπνευσμένην ἀπὸ ἐμπειρον μάτι ζωγράφου. Ἀμύμητος σαρακατσάνα εἰς ἡθοποιῶν, ὡμορφιὰν δροσερότητα ἡ δις Ἀνθοῦλα Χρηστοβασίλη καὶ διπλάτης λεπτοφύεστατον ἀργιολουλοῦδο ἡ δεσποινὴς Ἐλνὴν Παπουλία.

Ἐπίσης ἐπιτυχημένα τὰ ἄλλα κορίτσια τῆς εἰκόνης, Φωφὴ Κούρεντα, Φούλια Δανέλλη Π. Χαρούσια Μ. Πατουράκη καὶ Βιργινία Μοσχολίου. Μελετημένα καὶ μ' ἐπιτυχίαν ἐχορεύθησαν ἐπειτα ὁ συγκαθιστὸς ἡ Μαργαρίτη ἡ Βλάχα καὶ ἰδιαίτερος ὁ Κορτὸς τὸν ὅποιον ἐσχε ἐλαφρὰ με ριζογόνια καὶ χάριν κινήσεων ποδιῶν ἡ δεσποινὴς Μοσχολίου καὶ ὁ Γέρος τὸν ὅποιον ἐχορεύσε λεβέντικα ἡ δεσποινὴς Ἀνθοῦλα Χρηστοβασίλη.

Ὁνειρώδης, φαντασμαγορικὸς ὁ χορὸς τῶν πεπλοφόρων, γύρω ἀπὸ ἑνα βωμόν, ποῦ ἐχορεύσαν, πέντε ἀπὸ τὰ ὡραιότερα κορίτσια τῆς πόλεως μας αἱ δεσποινίδες. Δίτσι Μίνα, Ἀρεμὴ Ἑλληνος, Πελαγία Πελλήνη, Εὐφ. Βασιλάκη καὶ Εὐλ. Τσίπα.

(Ἄν μάλιστα τὸ μέλος εἶχε ἔστω καὶ λίγη ἀρχαιοπρέπεια ποῦ νά ὑποβῇ θεὴ τὴν ἀπαλότητα τῶν κινήσεων, ὁ χορὸς τῶν πεπλοφόρων θά ἦτο ἀφρογός. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ προγράμματος ἐτελείωνε με μίαν χαριτωμένην εὐδραν

στον κοινὴν εἰκόνα. Μία ἡμερῶν παρτιδιῶν ὅπου ἡ δεσποινὴς ὄρα ἦτο μαρτυρία μαρτυρίας ἡ δεσποινὴς Μαργαρίτη, σπανιόλα ἡ δεσποινὴς Νέλλη καὶ παθητικώτατος πνεύματος δεσποινὴς Α. Χρηστοβασίλη.

Ἀπὸ τὸ δεύτερον μέρος: Ἀρτεμὶς καὶ με σταθερότητα βήματος καὶ μου ἐχορεύσε ἡ δεσποινὴς Κωνσταντίνῃ τριανταφυλῶν καὶ τὴν Γενεῖαν καὶ φτεροπόδαση Σαρακατσάνα θέρμην καὶ ζωηρότητα ἐνθουσιασμοῦ τὸν Μετσοβίτικον ἡ δεσποινὴς Βασιλάκη.

Ἀριστοκρατικὴ εἰς ὕψος σερνύμενη εὐγενικὴν ἐμφάνισιν ἐπιβλητικὴν βγαλμένη ἀπὸ τὸν Κανισσιόρε τοῦ τράρχη, ἡ δεσποινὴς Μίνα με τὴν λαοὶ Γιαννιώτικο κοστοῦμ, ποῦ δὲ δεικνυτέλιγρον τῆς ἀνάστητος ἐλευσταία τὸν χορὸν, ἐπειτα ἀπὸ τῆς ἱκανῆς ποῦ ἐχορεύσε ἡ δεσποινὴς Ἀλνὸς δροσερότατον ὄλαμα με τὴν τοιωτικὴν στολὴν τῆς καὶ τὴν τριανταφυλῶν τῆς ἐκφράσεως τῆς ἐπειτα ἀπὸ τὴν δεσποινὴν Παπουλία.

Ἑλλήνη, τὴν ὅποια ἐνθουσιάζοντο ὅλοι ἀπὸ πέρσαι—Χαρούσια με τὴν κῆντον προσηνὲς ὕψος καὶ τὸν στικὸν ἡδυπνὲς βάδισμα ποῦ ἐχορεύσε τὰ Περιοτεράκια, με ὅλην τὴν παρτιδιὴν χάριν καὶ τὸν καὶ τῆς Χρηστοβασίλης.

Ἐκτελεῖται τὸ πρόγραμμα ἡ τελευτὰ ἀρχαϊκὴ εἰκὼν τῶν Ἀμαδρυάδων. ὅσα σεσηκνικὰ τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνη κ. Σβάνια καὶ ὑπὸ φῶτισμόν ὑπὲρ κώτατον ἐξαναφωτάνευσαν τὴν καλὴν τὴν τοῦ θρόνου τῶν Ἀμαδρυάδων δεσποινίδες, Π. Πελλήνη σωστὴ τῆς φη τοῦ δάσους. ἡ δεσποινὴς Μίνα τὴν κασικὴν γραμμὴν τοῦ κεφαλοῦ τῆς, ἡ δεσποινὴς Ἑλληνος με τὴν τῶν ἡθῶν, ἡ δεσποινὴς Βασιλάκη σιγμιαία ἀπισκόνισις τῆς εὐχόμενης κινήσεως τῶν θειανῶν τοῦ δάσους.

Ἐν γένει ἡ ἐορτὴ διεξήχθη ἐπιμετατα καὶ ἀξίουν κάθε ἐπαινοῦ καὶ κάθε συγκαρτερήσιν αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες τοῦ Λυκείου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 2 Ἰουνίου. Ἐπαναληφθησὼν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, ἡ Κυβερνήσις ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων τῶν ἀφορώντων τὴν σύστασιν γερουσίας, τὸ ζήτημα τῶν δανείων Ὀδοποιίας, τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, τὴν ἐκτέλεσιν ἀποξηραντικῶν ἀντιπλημμυρικών ἐργῶν ἐν Ἡπειρῷ Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ, θά διακόψῃ τὰς ἐργασίας τῆς διὰ τὸν Ὀκτώβριον, ὅποτε συνεχομένη θά διαλυθῇ προκηρυσσομένων ἐκλογῶν.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ κ. Καφαντάρης ὁμιλῶν περὶ τοῦ Γούναρη ἐξεφράσθη μετὰ σεβασμοῦ ἀποκολῶν αὐτὸν ἀείμνηστον.

— Διεξαχθεῖσης ψηφοφορίας ἡ Κυβερνήσις ἔλαβε 138 ψήφους ἐμπιστοσύνης ἐπὶ 210 ψηφοφοροῦντων.

— Ὁ Στρατηγὸς κ. Κονδύλης παρητήθη [τοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου Τηλεσιγράφου του καὶ τῶν ἀνατρεπτικῶν του σημείων.

Ἀθῆναι 4. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διωρίσθη ὁ βουλευτὴς Καρδίτσης κ. Ἀλαμάνης.

— Εἰς τὴν Σερβίαν ἐξακολουθοῦν αἱ ἀντιταλικαὶ τορραχαί. Ἡ Ἰταλία ἐπέδωκεν αὐστηρὰν διακοίνωσιν εἰς τὴν Σερβίαν δι' ἱκανοποίησιν τῆς Ἰταλικῆς σημαίας καὶ ἀποζημιώσιν τῶν Ἰταλῶν ὑπηκόων. Ἡ Σερβία ἀπήντησεν ἀποδεχομένη.

— Μετατίθεται ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτ. Σχολείων κ. Σπερνοβοσίλης ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ κ. Βεργοπούλου.